'Επ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συνεδρίου κοινοτικῆς ἀναπτύξεως τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς, θὰ σημειωθῆ ἰδιαιτέρα κίνησις ξένων. Ὅλοι, καὶ μάλιστα ὁ Δῆμος, πρέπει ν' ἀφήσωμεν εἰς τοὺς ξένους μας τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι, μετὰ τὴν προχθεσινὴν ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ νέον σχέδιον τῆς μείζονος πόλεως διὰ νὰ σταματήσουν αἱ ταλαιπωρίαι πλείστων συμπολιτῶν.

ΕΝΑ ΜΕΓΑ ΘΕΜΑ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΟΥ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
(Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ)

Κάποτε, ἐπὶ τέλους, πρέπει νὰ ἀναληφθῆ πρωτοβουλία διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν σχέσεων Κράτους καὶ πολίτου ἐπὶ δικαίας καὶ ὀρθολογιστικῆς βάσεως. Εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ ἀποφασιστικώτερα θέματα ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, τὸ ὁποῖον συνδέεται, κατ' ἄμεσον τρόπον, μὲ τὴν χρηστὴν διοίκησιν καὶ τὸ ὁποῖον ρυθμιζόμενον, ἀσφαλῶς, πρόκειται νὰ προσθέση πανισχύρους ἠθικὰς ἐφεδρείας, εἰς τὸ κοινωνικὸν σύστημα καὶ εἰς τὸ καθεστὼς τῶν ἐλευθέρων. Καὶ γεγονὸς μὲν εἶναι. ὅτι τὸ πρόβλημα ὁπασχολεῖ τὴν Κυβέρνησιν καὶ προσωπικῶς τὸν πρόεδρον κ. Κ. Καραμανλῆν. Ὅπως ἐπίσης πολλὰ ἔχουν μέχρι σήμερον ἐπιτευχθῆ εἰς τὸν τομέα αὐτόν. Ἀλλὰ γεγονὸς ἐπίσης παραμένει, ὅτι ὑφίστανται ἀκόμη πάμπολλα, τὰ ὁποῖα χρήζουν ἀμέσου διακανονισμοῦ. Διότι δημιουργοῦν χασμῳδίας, ἐνσταλάζουν ἀμφιβολίας εἰς τὰς συνειδήσεις καὶ ὁδηγοῦν εἰς καταφώρας ἀδικίας, ἀπορρευούσας ἀπὸ ἀντιβαινούσας πρὸς τὴν λογοκικὴν καταστάσεις.

Ἔχομεν αἴφνης ὑπ' ὄψιν μας μίαν περίπτωσιν: Εἰς κληρονόμον κτήματος ἐν Μεσολογγίῳ ἀνεγνωρίσθη, δι' ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου Μεσολογγίου καὶ Ἐφετείου Πατρῶν, ἀποζημίωσις εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς δι' ἀπαλλοτριωθέντα 543 στρέμματα καὶ 538 τ. μ. Πλὴν οὐχὶ εἰς δραχμάς, ἀλλ' εἰς ὁμολογίας αἱ ὁποῖαι ἀκόμη δὲν εἰσήχθησαν εἰς τὸ χρηματιστήριον. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως καταβολὴ πρέπει προηγουμένως νὰ πληρωθῆ ὁ φόρος κληρονομίας. Ἀλλὰ νὰ πληρωθῆ εἰς δραχμάς. Καὶ ἀπὸ τὴν τελευταίαν αὐτὴν αἵρεσιν ἀρχίζει ἡ περιπέτεια τοῦ θέματος. Διότι, ἐνῷ τὸ Κράτος δίδει ὁμολογίας ἐξοφλητέας μάλιστα μετὰ 20 ἔτη, δὲν δέχεται ἐπίσης ὁμολογίας διὰ τὴν προαναφερθεῖσαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἡ δικαιοῦχος, μὴ διαθέτουσα χρήματα, δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε τὰς ὁμολογίας νὰ λάβῃ, οὔτε τὸ κτῆμα νὰ ἔχῃ πλέον, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς Ἔφορος αἰτεῖ φορολογικὴν δήλωσιν καὶ καταβολὴν τὸ ταμεῖον.

Τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν, ἐν προκειμένῳ εἶναι πολλά. Καὶ ἔχουν ὅλα λογικὴν καὶ δικαιοσύνην. Ἐπικρατέστερα δὲ τὰ ἑξῆς: Διατὶ τὸ Κράτος δὲν διευκολύνει τὴν δικαιοῦχον, ἀφοῦ ἔστω καὶ εἰς τὰς ὡς ἄνω περιγραφομένας ὁμολογίας καταβάλλει τὴν ἀποζημίωσιν; Καὶ διατὶ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καὶ νὰ χρονίση ἀνωμαλία, ἀφοῦ οὔτε ἀνέφικτος, οὔτε πολύπλοκος εἶναι ἡ ἄρσις τῆς αἰτίας, ποῦ τὴν προκαλεῖ; Διστὶ δὲ δὲν δέχεται τὸ ἴδιον τὰς ὁμολογίας τὰς ὁποίας ἐν τούτοις αὐτὸ δίδει εἰς τὸν πολίτην; Πρέπει ἄραγε νὰ ὑφίστανται πάντοτε ἐκκρεμότητες, παράπονα καὶ νὰ ἐπιτρέπωνται ἐπιχειρήματα εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καραδοκοῦν κάθε εὐκαιρίαν, πρὸς δημοκοπικὴν ἐκμετάλλευσιν;

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δημ. Ἀλιμπράντης ὑπ' ὄψει τοῦ ὁποίου ἔχει τεθῆ ἡ περίπτωσις, ἔχει, ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ἐπιδείξει κατανόησιν. Ἀναγνωρίζει τὸ βάσιμον τοῦ παραπόνου. Καὶ πιστεύομεν ὅτι θετικὸς καὶ ταχὺς καθὼς εἶναι εἰς τὰς ἀποφασεις, θὰ δώσῃ τὴν δέουσαν λύσιν. Ὅμως πέραν αὐτοῦ τὸ ζήτημα θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀποτελέση εὐκαιρίαν δι' ὡρισμένας γενικωτέρας σκέψεις. Τὰ προβλήματα τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶναι εὐρυτάτης κοινωνικῆς σημασίας καὶ ἰσχύει δι' ὅλας τὰς ἀπαλλοτριώσεις κτημάτων διὰ νόμου τῆς Κυβερνήσεως Πλαστήρα. Διότι ἐκ τοῦ ρυθμοῦ τῶν σχέσεων Κράτους καὶ Πολίτου ἐξαρτᾶται αὐτόχρημα ἡ προαγωγὴ πλείστων ἄλλων θεμάτων. Καὶ διὰ τοῦτο κάποια μέριμνα πρέπει νὰ ἐκδηλωθῆ. Ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ εἶναι Κυβέρνησις δημιουργική. Ἐργάζεται καὶ ἀποδίδει. Θὰ βοηθήση συνεπῶς, τὰ μέγιστα ἡ ἰδία τὴν προσπάθειάν της, ἐὰν βοηθήση τὸν πολίτην νὰ μὴν ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸ Κράτος καὶ τόσον σκληρῶς νὰ ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΑΠ' ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΚΑΙ Σ' ΑΥΣΤΗΡΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΒΟΥΛΔΗ

Βραδυπόρησε νὰ φθάσῃ ἡ πληροφορία. Κι' ἦρθε μὲ λίγων μηνῶν τὴν καθυστέρησιν. Δὲν ἔχει τοῦ νωποῦ τὴ δροσιά, εἶναι ὅμως στὴ γέψη εὐχάριστη. Νάτην πῶς ἔχει:

Σ' ἄνοιξης ἐποχὴ βρίσκονταν. Τότε ποὺ τὸ βάρος τοῦ χειμῶνα, τῶν κρύων ἀέριδων τὰ καμτσικιάσματα, ὑποχωροῦν στὴ χαδιάρα εἰσβολὴ τ' Ἀπρίλη. Ὑποχρεωτικὴ διαδοχή, παραχωροῦν τὴ θέση τους, τῆς παγωμένης φύσης τὰ ἐκθέματα, στὸ πολύχρωμο μπουμπούκιασμα τῆς ἄνοιξης. Τότε εἶναι, ποὺ καὶ τῆς καρδιᾶς ἡ πόρτα, μοράνοιχτη, ἐπιτρέπει ἐπισκέψεις στὰ αἰσθήματα...

Ὡπλισμένο μὲ τὴ φαρέτρα του, τῆς Ἀφροδίτης τὸ τρελλόπαιδο, βγαίνει στὸ σεργιάνι. Ἀλωνίζει πλατιὲς λεωφόρους, εἰσορμᾶ σὲ χώρους συγκεντρώσεων ὡρίμων καὶ σοβαρῶν τῆς κοινωνίας παραγόντων—ἔχω ὑπόψη μου δεσμό, ποὺ γαλουχήθηκε σ' αἴθουσας διαλέξεων τὸ περιβάλλον κι' αἰσίως ἀνέβηκε τὸ μονοπάτι τοῦ γάμου—σταίνει καρτέρι στὴ φτωχογειτονιὰ κι' ἔξω ἀπὸ τοῦ μεγάρου τὴν πόρτα παραφυλάει. Ἀθέατος, ὁ μικρὸς φτερωτὸς θεός, δὲν κινεῖται στοῦ «σαβουὰρ βίβρ» τὰ πλαίσια. Φθάνει μέχρι τῆς θρασύτητας, τὰ ὅρια, τῆς ἀπρέπειας τὸ Κράτος πλησιάζει.

Στὴν ἱστορία μας, ὁ ἔρωτας... εἰσήλασε στοὺς κόλπους τῆς καρδιᾶς τῶν...θυμάτων του, μ' ἕνα ἀπὸ τοὺς δικούς του πολύπειρους, κι' ὄχι πιθανοὺς πολλὲς φορές, τρόπους. Ἤρθε παπεινά, φοβισμένα θάλεγα, καὶ στάθηκε στὸ παραθύρι τῆς αἴθουσας τοῦ δικαστηρίου. Τὰ παιδικά του, ξένα πρὸς τὴν ἀθωότητα, μάτια, θωροῦσαν περίεργα τὶς ψυχρὲς μάσκες ποὺ πηγαινόρχονταν. Μιὰ παγάδα περιέλουσε τὸ σῶμα του καθὼς ἀπόθεσε τὸ βλέμμα στοῦ ἐσταυρωμένου τὴν εἰκόνα. Ἡ σκέψη τῆς φυγῆς ἐγκαταστάθηκε ἔμμονα στοὺς συλλογισμούς του. Τὶ γύρευε στὴ λειτουργία τῆς Θέμιδος τοῦτος ὁ κυνηγός, φορτωμένος μὲ τόξο; Νὰ ὅμως ποὺ ἡ συνέχεια ἀπεκάλυψε θήραμα!

Στὴν ἕδρα τοῦ δικαστηρίου, σιμᾶ στὶς αὐστηρὲς μορφὲς—ἰδιωματισμοὶ τοῦ Λειτουργήματος—καὶ μιὰ θηλυκιά, νεανικὴ καὶ χαρούμενη, σχεδὸν γελαστή, ὄψη. Καταχωροῦσε στὰ τεφτέρια τῆς ὑπηρεσίας τὰ πέζα τῶν πράξεων τῶν κατηγορουμένων, ἀπαραίτητα στῆς Δικαιοσύνης τὴ ζυγαριά.

—Νὰ προσέλθῃ ὁ μάρτυς Τ..., διατάσσει ὁ πρόεδρος.

Ὁ ἀντίλαλος τῆς φωνῆς, μὲ τοῦ κλητήρα τὴν ἐπανάληψη, ὁδηγεῖ στὴν αἴθουσα τὸν μάρτυρα.

Καὶ ὁ Τ..., νέος καὶ τοῦτος στῆς ἄνοιξης τ' ἄνθισμα, καταθέτει ὅ,τι γνωρίζει γιὰ τὴν ὑπόθεση ποὺ ἐκδικάζεται.

Ἡ ἄϋλη αὐστηρότητα, ποὺ πλανᾶται καὶ τῆς αὐτοσυγκέντρωσης ἡ προσπάθεια δὲν φράζουν τὸ δρόμο στὰ μάτια. Καὶ κεῖ, ἀνάμεσα στὶς ἐρωταποκρίσεις, συναντήθηκαν, πρώτη φορά, τοῦ μάρτυρα τὰ αἰσθήματα μὲ τῆς ὑπαλλήλου τὴν διψασμένη ὕπαρξη. Προσφέρθηκαν καὶ οἱ δυὸ γιὰ τὴ συνταιριασμένη τῆς ζωῆς πορεία. Ἔπιαν νερὸ ἀπὸ τὴν ἴδια πηγή. Πῆραν τὴ στράτα, ποὺ ἡ φύση τοὺς ἄνοιξε...

Τοῦτες τὶς μέρες θὰ περάσουν, ἀγκαλιασμένοι, ἀπὸ τὸ γεφύρι τῆς τυπικότητας. Θὰ μποῦνε στὸ στρατόπεδο, ποὺ ἡ κυκλοφορία τῶν ἐρωτευμένων εἶναι νόμιμη!

Χαλάλι στὴ δουλειὰ τοῦ παιδιοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Ἀρίστεψε στὴ...σκοποβολή. Κι' ἂς ἔτρεμαν τὰ χέρια του ἀπὸ τοὺς ψυχροὺς ἀνέμους τοῦ δικαστηρίου!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΥΛΔΗΣ

ΜΟΝΗ ...ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΔΙΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ

ΤΟ...ΧΡΥΣΟΡΥΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΑΛ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΑΠΑΤΗΣ

ΒΙΕΝΝΗ, (Μ.Π.Τ.). Εἰς δύο ἐτῶν καὶ τεσσάρων μηνῶν φυλάκισιν κατεδικάσθη ὁ δῆθεν χρηματομεσίτης Κάρλ Γκάϊγκερ ἐπὶ συνεχῆ ἐξαπατήσει ἀτόμων ποὺ εἶχον μικροκαταθέσεις εἰς τὰς τραπέζας καὶ ταμιευτήρια. Ὁ Γκάϊγκερ ἐπλησίαζεν ἐντέχνως τὰ ἄτομα αὐτὰ καὶ τὰ ἔπειθεν ὅτι ἦτο κρῖμα νὰ ἔχουν τὰς οἰκονομίας των εἰς τὰς τραπέζας καὶ νὰ εἰσπράτουν μηδαμινοὺς τόκους, ἐνῶ ἠδύναντο μὲ τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν νὰ ἔχουν πολὺ μεγαλύτερα εἰσοδήματα. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπρομήθευεν ὁ ἀπατεὼν εἰς θύματά του μετοχὰς σοβαρῶν ἐπιχειρήσεων, ποὺ ἀπέδιδον ἱκανοποιητικὰ μερίσματα. Ὅταν ὅμως ἀπέκτα τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν πελατῶν του τοὺς συνίστα πρὸς τὸ συμφέρον των, νὰ ἀγοράσουν μετοχὰς ἑνὸς ἀνυπάρκτου χρυσορυχείου τοῦ Τρανσβαὰλ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπέδιδε τεράστια κέρδη. Τὰς μετοχὰς εἶχεν ἐκτυπώσει ὁ ἴδιος εἶχεν δὲ ἐξαπατήσει διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς περισσοτέρους ἀπὸ 70 μικροκαταθέτας κυρίως δὲ μᾶλλον ἡλικιωμένας γυναῖκας.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΖΕΙ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

Ο ΗΡΩΪΚΟΣ ΥΠΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ "ΜΙΣΟΥΡΙ,, ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΟΝ ΕΡΑΣΤΗ ΤΗΣ ΩΡΑΙΑΣ ΣΥΛΒΙΑΣ

ΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΘΡΥΛΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΝΕΧΡΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΟΥ

ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ.—Ὁ πλωτάρχης Καβὰς Ναναβάτι, ὕπαρχος τοῦ καταδρομικοῦ «Μυσούρη», ναυαρχίδος τοῦ ἰνδικοῦ στόλου, εἰς ἡλικίαν 37 ἐτῶν καὶ μὲ ἔνδοξον πολεμικὴν δρᾶσιν κατὰ τὸν πόλεμον ποὺ τοῦ ἐξησφάλιζε πολλὲς πιθανότητες νὰ γίνῃ συντόμως ἀρχηγὸς τοῦ ἰνδικοῦ στόλου, μπορεῦσε νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτόν του εὐτυχῆ, στὸ πλευρὸν τῆς ὡραίας Ἀγγλίδος συζύγου του, Σύλβιας. Ἀλλὰ τὴν πεπρασμένην ἄνοιξιν, ὁ Ναναβάτι ὑπέβαλε στὴν γυναῖκα του μία ἐπικίνδυνη ἐρώτησι: γιατὶ τοῦ ἐφέρετο ψυχρά. Καὶ ἡ Σύλβια τοῦ ὡμολόγησεν ὅτι εἶχε συναισθηματικὸν σύνδεσμον μὲ τὸν Τρὲμ Ἀχούγα, γνωστὸν ἐπιχειρηματία τῆς Βομβάης.

Ἔξαλλος ὁ Ναναβάτι, ἐπέστρεψε εἰς τὸ σκάφος του ἐπῆρε τὸ ὑπηρεσιακόν του περίστροφόν καὶ ἔσπευσε νὰ συναντήσῃ τὸν ἐραστὴν τῆς συζύγου του, ὁ ὁποῖος μόλις τὸν εἶδε θέλησε νὰ τοῦ ἁρπάξῃ τὸ περίστροφο. Στὴ συμπλοκὴ ποὺ ἐπηκολούθησε, ὁ πλωτάρχης ἐφόνευσε τὸν Ἀχούγα καὶ παρεδόθη στὴν ἀστυνομίαν.

Ἡ δίκη ποὺ ἐπηκολούθησε ἀνεστάτωσε τὴν Ἰνδίαν. Ὁ νεαρὸς πλωτάρχης, ὁ ὁποῖος ἐνεφανίσθη εἰς τὸ δικαστήριον μὲ τὴν στολήν του καὶ τὰ διακριτικὰ τῶν παρασήμων του ἐξησφάλισε τὴν ἔνθερμον ὑποστήριξιν τοῦ Τύπου καὶ τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ τὸν τίτλον «Ὁ Γκρέκορυ Πὲκ τοῦ ἰνδικοῦ ναυτικοῦ». Ἀκόμη καὶ ἡ σύζυγός του κατέθεσεν ὡς μάρτυς ὑπερασπίσεως ἐνῷ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στόλου τὸν ἐχαρακτήρισε «τίμιον, ἱκανὸν καὶ ἐξαιρετικοῦ χαρακτῆρος». Οἱ γυναῖκες τῆς Ἰνδίας τοῦ ἔστελναν νομίσματα τῶν 100 ρουπίων μὲ τ' ἀποτυπώματα τῶν χειλιῶν τους. Τὰ καταστήματα ἐκυκλοφόρησαν παιδικὰ «πιστόλια Ναναβάτι», ὥστε τὰ παιδιὰ τῆς Ἰνδίας ν' ἀναπαριστοῦν τὸν φόνον ποὺ προσέλαβε τὸν χαρακτῆρα ἡρωϊκῆς πράξεως.

Τὸ δικαστήριον ἀθώωσε τὸν Ναβάτι μὲ ψῆφους 8 ἔναντι 1. Ἡ ἀπόφασις προεκάλεσεν ἀπερίγραπτες λαϊκὲς ἐκδηλώσεις καὶ τὰ πλήθη ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῆ ἔξωθι τοῦ δικαστηρίου εὐχαριστοῦσαν γονυκλινῆ τοὺς δικαστάς.

Στὸν γενικὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν, ἀντίθεσι ἀπετέλεσε μόνον ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ποὺ ἐκήρυξε τὴν ἀπόφασιν πεπλανημένη καὶ τὴν παρέπεμψε στὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῆς Βομβάης ποὺ τὸν κατεδίκασε εἰς ἰσόβια δεσμά.

Ἀλλ' οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου διεπίστωσαν ὅτι ἦταν εὔκολο νὰ καταδικάσουν τὸν Ναβάτι, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὸν στείλουν στὰ κάτεργα. Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ ναυτικοῦ γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν, ὁ στόλαρχος τοὺς ἔδειξε διαταγὴ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Βομβάης, ποὺ ἀνέστελλε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως μέχρις ὅτου ἐκδικασθῆ ἡ ὑπόθεσις ἀπὸ τὸ ἀνώτατον ὁμοσπονδιακὸν δικαστήριον τῆς Ἰνδίας.

Εἰς τὴν διαμάχην ποὺ ἐπικολοῦθησε ὁ Τύπος ἐστράφη πρὸς τὴν ὑπερτάτην ἠθικὴν ἐξουσίαν τῆς χώρας, τοῦ Νεχροῦ.

Χωρὶς δισταγμό, ὁ Ἰνδὸς πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὸν πλωτάρχην, καὶ ἀπεκάλυψε ὅτι αὐτὸς συνέστησε τὴν ἀναστολὴν τῆς ποινῆς ὅταν ἡ ἡγεσία τοῦ Ναυτικοῦ, τοῦ ἐζήτησε τὴν βοήθειάν του διὰ τὴν σωτηρίαν ἑνὸς γεναίου Ἰνδοῦ ἀξιωματικοῦ ὁ ὁποῖος κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν μιᾶς ξένης. «Εἶναι φυσικὸν—εἶπε—νὰ θέλουν νὰ σώσουν ἕνα γεναῖο συνάδελφόν των».

ΜΕΤΑ ΠΑΡΕΛΕΥΣΙΝ ΜΙΑΣ 5ΕΤΙΑΣ

ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΩΝ ΩΡΩΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ ΟΛΟΣΧΕΡΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΞΟΥΝ ΜΕΣΑ ΑΜΥΝΗΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, (Μ.Π.Τ.). Μετὰ τὴν παρέλευσιν μιᾶς πενταετίας θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν καταστροφὴ ὅλων τῶν μεγάλων πόλεων τοῦ κόσμου καὶ ἡ νέκρωσις κάθε ζωῆς. Τὴν γνώμην αὐτὴν διετύπωσεν ὁ γνωστὸς διὰ τὰς ἀτομικάς του ἐρεύνας ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πεδίου Δρ Ἄρν Κίρχολμ.

Ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν δημοσιογράφων ἐὰν ἀληθεύουν τὰ γραφέντα περὶ ἑνὸς νέου ἀτομικοῦ πυραύλου ἱκανοῦ νὰ σπείρῃ τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφὴν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ὁ Δρ Κίρχολμ εἶπε:

—«Δὲν ἔχει σημασίαν ποίαν μορφὴν θὰ ἔχῃ καὶ ποῖον ὄνομα θὰ φέρῃ τὸ νέον ὅπλον. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασίαν εἶναι ὅτι ἠμποροῦμεν σήμερον νὰ συγκεντρώσωμεν εἰς ἐλάχιστον χῶρο τεραστίαν ἐκρηκτικὴν δύναμιν καὶ νὰ τὴν ἐξαποστείλωμεν εἰς οἱανδήποτε ἀπόστασιν μὲ ταχύτητα ἀσυγκρίτως ὑπερτέραν τοῦ ἤχου».

Ἡ ἔκρηξις ἑνὸς παρομοίου βλήματος, ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὴν ἔκρηξιν πολλῶν ἑκατομμυρίων τόννων συνήθους ἐκρηκτικῆς ὕλης δύναται νὰ προκαλέση καταστροφὴ ἀσυγκρίτως μεγαλυτέραν ἐκείνης ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐξαφανισθῆ κάθε ἴχνος ζωῆς. Περαιτέρω προσέθεσεν ὅτι ἡ κατασκευὴ παρομοίων ὅπλων δὲν ἀνήκει εἰς τὸν κόσμον τῆς φαντασίας ἀλλ' εἶναι ἀπολύτως δυνατὴ μὲ τὰ τεχνικὰ μέσα ποὺ διατίθενται σήμερον.

Ἐρωτηθεὶς ἐν συνεχείᾳ ὁ Δρ Κίρχολμ περὶ τῶν μέσων ἀμύνης ποὺ ὑπάρχουν ἐναντίον τῶν ὅπλων αὐτῶν εἶπε: «Τὰ μέσα ἀμύνης ποὺ διαθέτομεν ἐναντίον τῶν ὅπλων αὐτῶν εἶναι τὰ ἴδια ποὺ διαθέτομεν ἐναντίον τῶν ἐκρήξεων ὑφαιστείων τῶν σεισμῶν καὶ ἄλλων ἀναλόγων θεομηνιῶν: νὰ παρακαλοῦμεν δηλαδὴ τὸν θεὸν νὰ μὴ μᾶς εὕρουν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Ματθαίου δ' 18—23)

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

«Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δέ, εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ».

Μόλις ἀρχίζει τὴν δημοσίᾳ δρᾶσι του ὁ Χριστός, ἐκλέγει καὶ τοὺς πρώτους μαθητάς. Μιὰ ἡμέρα περιπατεῖ στὴν ἀκροθαλασσιὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐκεῖ συναντᾶ τοὺς ἀδελφοὺς Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν καὶ πιὸ πέρα τὰ παιδιὰ τοῦ Ζεβεδαίου, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην. Τὸ γλυκὺ ὕφος, ἡ ἐπιβλητικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ τὰ συναρπαστικὰ λόγια τοῦ Ὁδοιπόρου, καθηλώνουν τὰ δυὸ ζεύγη τῶν ἀδελφῶν ψαράδων. Ἀπεριόριστο ἐκτίμησι καὶ ἐμπιστοσύνη ἀρχίζουν ἀμέσως νὰ τρέφουν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀγνώστου. Καὶ χωρὶς ἀμφιταλαντεύσεις καὶ ἐνδοιασμούς, ἐνῷ συγχρόνως ἀπαλλάσσονται κάθε δεσμοῦ, ποὺ τοὺς συνέδεε μέχρι τώρα, ἀκολουθοῦν Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τοὺς προορίζει γιὰ ψαράδες λογικῶν ὄντων. Κατανοοῦν τὴ μεγάλην ἀποστολή, ποὺ τοὺς προσφέρει καὶ εὐχαρίστως δέχονται νὰ ὑπηρετήσουν στὸ ὑψηλότερο ἔργο ἐπὶ τῆς γῆς. Στὸ ἔργο τῆς διαφωτίσεως τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ζοῦν στὸ σκοτάδι τῆς ἀγνοίας Στὸ ἔργο τῆς ἀποσπάσεως ἀπὸ τὰ τέλματα τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς κακότητος, ὅπου οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ζοῦν μιὰ ζωὴ δυστυχισμένη καὶ στερημένη ἀπὸ ὑψηλὲς ἀνατάσεις καὶ ἀπὸ πραγματικὴ χαρά.

Καὶ γιατὶ οἱ ψαράδες τῆς Γαλιλαίας ἐπέδειξαν τόσην ἐμπιστοσύνη στὰ λόγια τοῦ Ἰησοῦ; Ἀπλούστατα· γιατὶ ἦσαν ἁπλοῖ, ταπεινόφρονες καὶ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι.

Ἂς ἔλθωμε τώρα ἀπὸ τὴ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας στὴν ἐποχή μας, στὴ σημερινὴ κοινωνία.

Καίτοι εἴκοσι ὁλόκληροι αἰῶνες καταυγάζονται ἀπὸ τὸ ἀνέσπερο φῶς τοῦ Εὐαγγελίου, ἐν τούτοις οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι, δέσμιοι τοῦ ἐγωισμοῦ καὶ τῶν παθῶν, ἐξακολουθοῦν νὰ παραπαίουν στὸ ἔρεβος τῆς ἀμφιβολίας, τῶν συγκρούσεων καὶ τῆς δυστυχίας, Ὁ Χριστός, μεγάθυμος καὶ φιλεύσπλαχνος, οὐδέποτε ἐγκαταλείπει τὸν ἄνθρωπο. Καὶ προσφέρει καὶ σήμερα, ὅπως πάντοτε, τὴ σαγήνη καὶ τὸ ἀμφίβληστρο τῆς θείας του διδασκαλίας σὲ κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο, ποὺ θέλει νὰ ἐργασθῆ γιὰ τὴν ἠθικὴν ἀνάπλασι τῆς κοινωνίας

Πολλοὶ προσέρχονται νὰ ἐργασθοῦν εἴτε ὡς κληρικοί, εἴτε ὡς λαϊκοὶ ἠθικολόγοι, ἀπὸ διάφορες σκοπιές Δυστυχῶς ὅμως, οἱ περισσότεροι δὲν ἀνταποκρίνονται στὴν ἀποστολή των. Ἡ μᾶλλον τὴν προδίδουν καὶ γίνονται αἴτιοι νὰ σκανδαλίζωνται καὶ νὰ ἀπομακρύνωνται περισσότερο ἀπὸ τὸ Φῶς «οἱ καθήμενοι ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου».

Γιατί ἄραγε; Διότι πλησιάζουν τὸν Ἰησοῦν χωρὶς νὰ ἀποκόψουν τοὺς δεσμούς, ποὺ μέχρι τώρα τοὺς συνέδεαν. Πλησιάζουν τὸν Χριστό—χωρὶς φυσικὰ καὶ νὰ ἠμποροῦν νὰ τὸν γνωρίσουν—ἀπὸ ἰδιοτελὲς συμφέρον. Μὲ ταπεινὲς βλέψεις καὶ μὲ σκοποὺς κοντόφθαλμους καὶ στενόκαρδους. Ἡ ταπεινοφροσύνη, ποὺ εἶναι ἡ ἄγκυρα τῆς πίστεως καὶ ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος γιὰ τὴ γνωριμία τοῦ γλυκυτάτου Ναζωραίου, δὲν διέπει δυστυχῶς τὴν ζωὴν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Τὰ ὑλικὰ ἀγαθά—καὶ δὲν ἐννοοῦμε τὸ μέτρον καὶ τὰ λογικὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς συγχρόνου ζωῆς—ἡ εὐμάρεια καὶ πολλὲς φορὲς ἡ προκλητικὴ πολυτέλεια, δημιουργοῦν κτυπητὴν ἀντίθεσι πρὸς ὅσα πρεσβεύουν καὶ μὲ «ἔπεα πτερόεντα» προσπαθοῦν νὰ διδάξουν καὶ νὰ γαλουχήσουν τὸν λαό. Καὶ νὰ σκεφθῆ κανείς, ὅτι ὁ Χριστὸς κατηγορηματικῶς παραγγέλλει: «Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκόν. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε».

Ὁ Χριστός, ποὺ ἦλθε στὸν κόσμο ἀπὸ πόνο καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ὑποφέρει λόγῳ τῆς ἠθικῆς του πτώσεως, ἐπιφορτίζει τοὺς γνησίους, τοὺς συνειδητοὺς ὁπαδούς του μὲ τεράστιες εὐθύνες. Εἶναι βέβαια ὕψιστο προνόμιο νὰ εἶσαι Χριστιανὸς μὲ τὴν κυρία σημασία τῆς λέξεως. Ἔχεις εὔρει τὸν προορισμό σου στὴ γῆ καὶ ἀπολαμβάνεις τὴ χαρά, τὴ πραγματικὴ καὶ ἀναφαίρετη. Τὸ προνόμιον ὅμως αὐτό, μόνον μὲ γλυκιὲς θυσίες ἀποκτᾶται. Πρέπει, πρῶτα ἀπ' ὅλα, γιὰ τὰ διδάξῃς στὸν ἄλλον τὸν Χριστὸν—νὰ γίνῃς δηλαδὴ ἁλιεὺς ψυχῶν—πρέπει ἀψεγάδιαστη νὰ εἶναι ἡ ζωή σου, ἡ τωρινὴ ἔστω ζωή σου, ὅσον ἀφορᾶ τὴν στενὴν ἔννοια τῆς ἠθικῆς. Ἔπειτα, γιὰ νὰ προσελκύσης τὸν ἄλλον, πρέπει νὰ διέπεσαι ἀπὸ ἀκτημοσύνη καὶ ἀφιλοχρηματία, ἐξασφαλίζων βέβαια μὲ τὴν ἐργασία σου τὶς στοιχειώδεις ἀνάγκες. Τὸ πνεῦμα θυσίας πρέπει νὰ εἶνα